

Po czwarte, wnoszący odwołanie zarzucają naruszenie art. 1 lit. h) rozporządzenia (UE) 2015/1589⁽¹⁾, ponieważ Sąd nie uwzględnił statusu drugiego wnoszącego odwołanie jako zainteresowanej strony i orzekają, że interesy tego wnoszącego odwołanie nie były porównywalne z interesami akcjonariusza.

Po piąte, Sąd błędnie orzekł, że nowe dowody przedstawione przez wnoszących odwołanie w dniu rozprawy nie miały wpływu na dokonaną przez Sąd ocenę jego właściwości oraz dopuszczalności i zasadności skargi wnoszących odwołanie.

Po szóste, wnoszący odwołanie podnoszą konflikt interesów po stronie sędziego zasiadającego w składzie orzekającym, który wydał wyrok Sądu.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady z dnia 13 lipca 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (tekst jednolity) (Dz.U. 2015, L 248, s. 9).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden
(Niderlandy) w dniu 11 kwietnia 2023 r. – Kwantum Nederland BV, Kwantum België BV/Vitra
Collections AG**

(Sprawa C-227/23, Kwantum Nederland i Kwantum België)

(2023/C 252/24)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca kasację: Kwantum Nederland BV, Kwantum België BV

Druga strona postępowania kasacyjnego: Vitra Collections AG

Pytania prejudycjalne

1. Czy sytuacja będąca przedmiotem niniejszego postępowania wchodzi w przedmiotowy zakres zastosowania prawa Unii?

W zakresie, w jakim na powyższe pytanie należy udzielić odpowiedzi twierdzącej, przedkładane są ponadto następujące pytania.

2. Czy okoliczność, że prawo autorskie do dzieła sztuki użytkowej stanowi integralną część prawa ochrony własności intelektualnej ustanowionego w art. 17 ust. 2 karty oznacza, że prawo Unii – a w szczególności art. 52 ust. 1 karty – wymaga, by ograniczenie w korzystaniu z prawa autorskiego (w rozumieniu dyrektywy 2001/29/WE⁽¹⁾) do dzieła sztuki użytkowej poprzez zastosowanie testu wzajemności materialnej, o którym mowa w art. 2 ust. 7 konwencji berneńskiej⁽²⁾, przewidziane było ustawą?

3. Czy art. 2, 3 i 4 dyrektywy 2001/29/WE oraz art. 17 ust. 2 i art. 52 ust. 1 karty, rozpatrywane w świetle art. 2 ust. 7 konwencji berneńskiej, należy interpretować w ten sposób, że wyłącznie do ustawodawcy unijnego (a nie do ustawodawców krajowych) należy określenie, czy korzystanie z prawa autorskiego (w rozumieniu dyrektywy 2001/29/WE) na terytorium Unii może podlegać ograniczeniu poprzez zastosowanie testu wzajemności materialnej, o którym mowa w art. 2 ust. 7 konwencji berneńskiej w stosunku do dzieła sztuki użytkowej, którego państwem pochodzenia w rozumieniu konwencji berneńskiej jest państwo trzecie, i którego autor nie jest obywatelem państwa członkowskiego Unii, a jeżeli tak, to i zdefiniowanie tego ograniczenia w sposób jasny i precyzyjny (zob. wyrok TSUE z dnia 8 września 2020 r., sprawa C-265/19, ECLI:EU:C:2020:677)?

4. Czy art. 2, 3 i 4 dyrektywy 2001/29/WE w związku z art. 17 ust. 2 i art. 52 ust. 1 karty należy interpretować w ten sposób, że o ile ustawodawca unijny nie przewidział ograniczenia w korzystaniu z prawa autorskiego (w rozumieniu dyrektywy 2001/29/WE) do dzieła sztuki użytkowej poprzez zastosowanie testu wzajemności materialnej, o którym mowa w art. 2 ust. 7 konwencji berneńskiej, to państwa członkowskie Unii nie mogą stosować tego testu w stosunku do dzieła sztuki użytkowej, którego państwem pochodzenia w rozumieniu konwencji berneńskiej jest państwo trzecie, i którego autor nie jest obywatelem państwa członkowskiego Unii?

5. Czy w okolicznościach takich jak te będące przedmiotem niniejszego postępowania i biorąc pod uwagę moment powstania (poprzednika) art. 2 ust. 7 konwencji berneńskiej, w przypadku Belgii spełnione są przesłanki art. 351 ust. 1 TFUE, w związku z czym w gestii Belgii pozostaje kwestia zastosowania testu wzajemności materialnej, o którym mowa w art. 2 ust. 7 konwencji berneńskiej, przy uwzględnieniu faktu, że w niniejszej sprawie państwo pochodzenia przystąpiło do konwencji berneńskiej w dniu 1 maja 1989 r.?

(¹) Dyrektywa 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym (Dz.U. 2001, L 167, s. 10).

(²) Konwencja berneńska o ochronie dzieł literackich i artystycznych (zwana dalej również „konwencją berneńską”).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Francja)
w dniu 12 kwietnia 2023 r. – Stowarzyszenie AFAÏA/Institut national de l'origine et de la qualité
(INAO)**

(Sprawa C-228/23, AFAÏA)

(2023/C 252/25)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil d'État

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Stowarzyszenie AFAÏA

Strona pozwana: Institut national de l'origine et de la qualité (INAO)

przy udziale: Ministre de l'Agriculture et de l'Alimentation

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy załącznik II do rozporządzenia Komisji (UE) 2021/1165 z dnia 15 lipca 2021 r. (¹), przyjętego do celów wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/848 z dnia 30 maja 2018 r. (²), należy interpretować w ten sposób, że pojęcie chowu przemysłowego, które się w nim znajduje, jest równoważne z pojęciem chowu bez gruntów rolnych?
- 2) Jeżeli pojęcie chowu przemysłowego jest odrębne od pojęcia chowu bez gruntów rolnych, jakie kryteria należy wziąć pod uwagę w celu ustalenia, czy dany chów należy uznać za przemysłowy w rozumieniu załącznika II do rozporządzenia (UE) 2021/1165?

(¹) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2021/1165 z dnia 15 lipca 2021 r. zezwalające na stosowanie niektórych produktów i substancji w produkcji ekologicznej oraz ustanawiające ich wykazy (Dz.U. 2021, L 235, s. 13).

(²) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/848 z dnia 30 maja 2018 r. w sprawie produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 834/2007 (Dz.U. 2018, L 150, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Ondernemingsrechtbank
Gent, Afdeling Gent (Belgia) w dniu 13 kwietnia 2023 r. – Reprobel SCRL/Copaco Belgium NV**

(Sprawa C-230/23, Reprobel)

(2023/C 252/26)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Ondernemingsrechtbank Gent, Afdeling Gent

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Reprobel SCRL

Strona pozwana: Copaco Belgium NV